Paulus <Diaconus> [Editor]; Surgant, Johann Ulrich [Editor]: Homiliarius doctorum de tempore et de sanctis a Paulo Diacono collectus

Basel: Nicolaus Kesler, 1498 Seite 182

Inde spũs viuificat: q2 facit impleri litterã ne oc-
cidat. Isti sunt scti: q faciũt legẽ dei ex domo dei.
Lex iubere potest: iuuare nõ põt Accedit adiutor
spũs ꝛ fit iussuz dei cũ gaudio: cũ delectatiõe. Nã
multi faciũt a timore: sed q faciũt legẽ timẽdo pe-
nã: mallẽt nõ esse qð timebãt: qui aũt faciũt amã
do iusticiã: gaudẽt ibi: q2 nõ hñt inimicã Ideo di
Luc. 12. cit dñs: Concorda cũ aduersario tuo cito: dum es
cũ illo in via. Quis est aduersarius tuus? Sermo
legis. Que est via? Uita ista. Quõ est ille aduersa-
rius? Dicit tibi nõ mechaberis: ꝛ tu vis mechari.
Dicit: nõ cõcupisces rem ꝓximi tui: ꝛ tu vis rape
res alienas. Dicit: honora patrẽ ꝛ matrẽ: ꝛ tu con
tumeliosus es in parẽtibus. Dicit lex: noli dicere
falsum testimoniũ: et tu a mendatio non recedis
Quãdo vides q2 ille sermo aliud iubet: ꝛ tu aliud
facis: nõ est aduersarius tuus? Aduersariũ habes
malũ: nõ tecũ intret in secretariũ tuũ: cõpone dũ
es cũ illo in via. Adest dñs qui nos ↄcordet. Quõ
nos cõcordat deus? Donãdo pctã: ꝛ inspirãdo iu
sticiã vt fiant opa bona. Cũ ergo cõcordaueris cũ
aduersario tuo .i. cũ decalogo legis ꝑ spiritũ sctm̃
ꝑtinebit ad decẽ ꝛ septẽ. Cuz ꝑtinueris ad decẽ et
septem: iam exinde excrescit numerus ad centum
quinquagita tres: eris ad dexterã coronãdus: ne
remaneas ad sinistrã damnatus. Ipo adiuuante
qui viuit ꝛ regnat in secula seculoꝝ. Amẽ.

Feria quinta Joh. xx.

In illo tẽpore. Ma-
ria stabat ad monumentũ foris plorans. Dũ
ergo fleret: inclinauit se ꝛ ꝓspexit i monumẽ
tũ: et vidit duos ãgelos in albis sedẽtes: vnũ
ad caput et vnuz ad pedes vbi positũ fuerat
corpus iesu. Et relꝗ. Omelꝗ. Gregorij pape.

Maria magdalena que fuerat in ciuitate
peccatrix: amãdo veritatẽ lauit lachry-
mis maculas criminis: ꝛ vox veritatis
implet qua dicit: Dimissa sunt ei pecca
Luc. 7. ta multa: q2 dilexit multũ. Que eni prius frigida
peccãdo remanserat: postmodũ amando fortiter
ardebat. Nã postq̃ venit ad monumẽtum: ibiq3
corpus dñicum non inuenit: sublatũ credidit atq3
discipulis nunciauit. Qui venientes viderũt: atq3
ita esse vt mulier dixerat crediderũt. Et de eis ꝓ-
tinus scriptũ est: Abierũt ergo discipuli ad semet
Joh. 20. ipos. Ac deinde subiũgit ¶ Maria aũt stabat ad
Tex. monumentũ foris plorans. Qua in re pensandũ
est huius mulieris mentẽ q̃ta vis amoris accẽde
rat: que a monumẽto dñi etiã discipulis recedẽti
bus nõ recedebat Exq̃rebat quẽ nõ inuenerat: fle
bat inquirẽdo: ꝛ amoris sui igne succẽsa: eius quẽ
sublatũ credidit ardebat desiderio. Unde cõtigit
vt eũ sola tũc videret: q remãserat vt quereret: q2
nimirũ virtus boni operis ꝑseuerantia est. Et vo
ce veritatis dicit: Qui aũt ꝑseuerauerit vsq3 in finẽ
Matt. 24. hic saluus erit. Et p̃cepto legis: cauda hostie in sa
crificio iubet offerri. In cauda q̃ppe finis ẽ corpo
ris. Et ille bene ĩmolat: q sacrificiũ boni opis vsq3
ad finẽ debite ꝑducit actionis. Hinc ioseph inter
reliquos fratres: talarẽ tunicã habuisse describit
Tunica quippe vsq3 ad talũ: est opus bonum vsq3
ad cõsũmationẽ. Sed maria dũ fleret inclinauit
se ꝛ ꝓspexit in monumentũ. Certe monumẽtum

iam vacuũ viderat: iam sublatum dñm nunciaue
rat. Quid est q se iterũ inclinat: iterũ videre desi-
derat? Sed amanti semel aspexisse nõ sufficit: q2
vis amoris intentionẽ multiplicat inquisitionis
Quesiuit ergo p̃us ꝛ minime inuenit: ꝑseuerauit
vt q̃reret: vnde cõtigit vt inueniret. Actũq3 est vt
desideria dilata crescerent: ꝛ crescẽtia raperẽt qð
inuenissent. Hinc est eni qð de eodẽ sponso eccle
sia in canticis canticoꝝ dicit: In lectulo meo per Cant. 3.
noctẽ quesiui quem diligit aĩa mea: quesiui illuz
ꝛ nõ inueni: surgã ꝛ circuibo ciuitatẽ per vicos et
plateas: querã quẽ diligit aĩa mea. Que defectum
quoq3 inuentionis ingeminat dicens: Quesiui il
lũ ꝛ nõ inueni. Sed q2 diu inuentio se nõ elõgat
si inq̃sitio nõ desistat adiũgit: Inuenerũt me vigi Ibidem.
les qui custodiunt ciuitatẽ. Num quẽ diligit aĩa
mea vidistis? Paululũ dũ ꝑtrãsijssem eos: inue-
ni quẽ diligit aĩa mea. Dilectũ nãq3 in lecto queri
mus: qñ in p̃sentis vite aliquatula requie redem
ptoris nostri desiderio suspiramus. Per noctẽ q̃-
rimus: q2 ꝛ si iam in illo mens vigilat: tñ adhuc
oculus caligat. Sed qui dilectũ suũ nõ inuenit:
restat vt surgat: ciuitatẽ circueat .i. sanctã electorũ
ecclesiã mẽte ꝛ inq̃sitione ꝑcurrat: ꝑ vicos eum et
plateas q̃rat .i. per angusta ꝛ lata gradiẽtes aspici
at: si qua inuenire in eis valeat: eius vestigia exq̃-
rat: q2 sunt nonnulli etiã vite secularis: qui imitã
dũ aliq̃d habeãt de actione virtutis. Querẽtes au
tẽ nos vigiles inueniũt q custodiũt ciuitatẽ: quia
sancti patres qui ecclie statũ custodiũt: bonis no-
stris studijs occurrũt: vt suo vel verbo vel scripto
nos doceãt Quos cũ paululũ ꝑtransimus inueni
mus quẽ diligimus: q2 redẽptor noster: ꝛ si hũili-
tate homo ĩter hoies diuinitate tñ sup hoies fuit
Cum ergo trãseũt vigiles dilectus inuenit: q2 cũ
ꝓphetas ꝛ aplos infra ipm ↄspicim⁹: illũ q natu-
ra deus est esse supra hoies cõsideramus. Prius ẽ
nõ inuẽtus querit: vt post inuẽtus strictius tene
atur. Sctã eni desideria vt p̃diximus dilatõe cre
scũt: si aũt dilatione deficiũt desideria nõ fuerunt
Hoc amore arsit q̃squis ad veritatẽ ꝑtingere po-
tuit. Hinc nãq3 dauid ait: Sitiuit aĩa mea ad de Ps. 41.
um viuũ: qñ veniã ꝛ apparebo añ faciẽ dei? Hinc Ps. 104.
nos ammonet dicẽs. Querite faciẽ eius sp. Hinc
ꝓpheta ait: Aĩa mea desiderauit te in nocte: sed et Esa. 26.
spiritu meo in p̃cordijs meis de mane vigilabo ad
te. Hinc iterũ ecclia in canticis dicit: Uulnerata Cant. 4.
charitate ego suz. Justũ q̃ppe est vt ex visione me
dici ꝑtingat ad salutẽ: q ꝑ estũ eius desiderij vuln⁹
amoris portat in pectore. Hinc rursus ait: Aĩa Cant. 5.
mea liq̃facta est. Mẽs nãq3 hois ↄditoris sui spe
ciẽ nõ q̃rẽtis male dura ẽ: q2 in semetipa remanet
frigida. At si iã ardere ex desiderio cepit aũ sequẽ
duz quẽ diligit: liq̃facta ꝑ ignẽ amoris currit. Fit
desiderio anxia: vilescũt in seculo cũcta que place-
bant: nihil est qð extra cõditorẽ libeat: ꝛ q p̃us de
lectabãt aĩum: postmodũ fiũt vehemẽter onerosa
Nil eius mesticiã ↄsolat quousq3 adhuc q desider
rat nõ aspiciat. Meret mẽs: lux ipa fastidio est:
taliq3 igne in mẽte decoquit rubigo culpe: et suc-
cẽsus animus q̃si auri more: q2 ꝑ vsum speciẽ ꝑdi
dit: per incẽdiũ clarescit. Ista itaq3 que sic amat:
que se ad monumentũ qð ꝓspexerat iteꝝ reclinat
videamus quo fructu vis amoris in ea ingeminat
opus inq̃sitiõis. Sequit. ¶ Uidit duos angelos Tex.
in albis sedentes: vnũ ad caput et vnum ad pedes

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-469/0182
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG